

La humanització de la ciutat

David Quirós,
Alcalde de l'Hospitalet de Llobregat

Bon dia.

Gràcies a totes les persones que esteu avui celebrant amb mi el que crec que serà un dels dies més importants de la meua vida.

Gràcies, ministre, estimat Salvador Illa; presidenta; delegat del govern; totes les autoritats, i amics i amigues que avui ens acompanyeu.

Gràcies de tot cor, alcaldessa. Gracias, jefa.

Han estat uns anys molt valuosos, observant i aprenent, en els moments bons, però també en els moments més difícils.

Vam superar units la crisi econòmica de 2008.

En el procés, que va dividir la nostra societat, vas defensar els nostres veïns i veïnes per sobre de qualsevol ideologia.

I vam tirar endavant en temps de pandèmia sense deixar ningú enrere. Sempre, sempre, has posat els nostres veïns i veïnes per davant de tot. I aquest serà també el meu referent.

Avui, agafo el teu relleu per continuar el camí que van obrir, des de l'arribada de la democràcia, dones i homes socialistes. Alcaldes que ens han precedit, Juan Ignacio Pujana, Celestino Corbacho i tu, la primera dona, alcaldessa de L'Hospitalet.

Amb esforç, amb encerts i també amb algunes errades, tot s'ha de dir..., heu construït, juntament amb els ciutadans i ciutadanes de L'Hospitalet, la ciutat que som avui.

Gràcies, Fran. Gràcies per permetre que hagi crescut personalment i políticament al teu costat. Per mostrar-me la realitat, per deixar-me enredar, amb idees boges, per la teua confiança i per no tenir mai, un no per resposta.

Gràcies, per descomptat, a les meves companyes i companys del grup municipal socialista per la con-

fiança i la voluntat de sumar esforços en aquest nou capítol de la nostra aventura.

I gràcies a la resta de regidors i regidores d'aquest ajuntament, perquè el vostre paper des de l'oposició també ens ajuda a ser millors des del govern.

Ara, des d'aquí, prenc consciència del que significa aquest nomenament -nomenament que provoca tant de vertigen i, al mateix temps, tanta il·lusió.

Dejadme ahora que os hable de mí, que os cuente algo de mi historia, una historia parecida a la de muchos de vosotros. Soy del barrio de Pubilla Cases, para ser exactos, de la avenida del Bosc, 32.

Un barrio orgullosamente trabajador, mestizo y luchador.

Un barrio en el que acoger y respetar al diferente nunca ha puesto en riesgo la propia identidad.

Ser de Pubilla imprime carácter para siempre, ... aunque el amor me llevó a vivir en Santa Eulàlia.

Soy hijo de Antonia y Antonio. Mi madre, una trabajadora del servicio de limpieza en el Colegio San José Obrero, me enseñó a no bajar nunca los brazos y a luchar por lo que uno defiende.

Mi padre, como tantos otros padres, un operario de la Seat, del taller 5 de Zona Franca.

Ellos, que vinieron de Extremadura y Andalucía a buscar oportunidades y una vida más próspera, también sumaron su compromiso para hacer una ciudad mejor.

Como os podréis imaginar, en casa se hablaba, sobre todo, del valor del esfuerzo. Gracias a ese esfuerzo y dedicación, hoy, mi hermana y yo, podemos vivir una vida a la que ellos nunca pudieron acceder. Hemos nacido, crecido y vivido nuestra vida en L'Hospitalet.

Somos el resultado de las conquistas sociales de nuestros padres, de nuestras madres, de nuestras

abuelas. Somos el resultado de la construcción del estado de bienestar y de las políticas de progreso.

Somos 100% made in L'Hospitalet y me siento orgulloso de ello.

Dejadme que me detenga en mi familia un momento. Paula, Candela y Nil, sois los que más vais a notar este cambio, pero sois la garantía de que nunca olvide de dónde vengo y por qué estamos aquí. Gracias por darme vuestra energía y por compartir conmigo lo mejor de vosotros.

Els que em coneixeu sabeu que soc una persona que no es resigna. Assumeixo aquesta responsabilitat per fer realitat allò que en el passat no ens van deixar ni imaginar. Vull que L'Hospitalet sigui el millor lloc per viure-hi.

Històricament, el nom de la nostra ciutat s'ha vinculat a l'acollida dels qui busquen un futur millor, a la solidaritat entre els seus veïns i veïnes i a la lluita col·lectiva.

Som una ciutat que està esborrant les seves cicatrius amb esforç: les visibles, com les vies del tren o la Granvia, i les invisibles, com les desigualtats socials i econòmiques.

És hora d'humanitzar la ciutat, de tenir cura de les petites coses, aquelles que, sumades, ens converteixen en una gran, gran ciutat.

La vida és el cafè del matí al bar de la plaça, la conversa a la porta de l'escola o a la cua del mercat o un partit de bàsquet amb els amics.

Hem de fer possible que aquests petits moments passin a una ciutat endreçada, neta, segura i més verda.

Willy Brandt va dir: "Les coses no es fan soles i poques són eternes. Recordeu sempre la vostra força i que cada època requereix noves respostes."

Com a alcalde, poso a disposició de la ciutat, l'experiència que he adquirit aquests anys. Com a regidor de districte, voltejant els carrers, escoltant els veïns i les veïnes.

Com a regidor d'Educació, que m'ha permès comprovar que l'escola és allà on es creen les millors oportunitats.

I com a regidor de Cultura, amb els creadors i els artistes, fent reflexió crítica per qüestionar la nostra realitat.

Tinc clar quins són els nostres reptes i com podem treballar per construir un present i un futur millor en aquesta nova etapa.

Per això, vull impulsar un gran pacte per a L'Hospitalet 2030-2050.

Cinc grans reptes són els que recollirà aquest pacte: la cohesió urbana i social; l'emergència climàtica; els serveis públics de qualitat; la convivència i la seguretat, i el desenvolupament econòmic.

Com us deia, la cohesió social i urbana és el nostre primer gran repte. Hem de pensar la ciutat incorporant totes les mirades.

L'Hospitalet va ser urbanitzada sense cap planificació a finals de la Dictadura. Però, avui, ens proposem superar les barreres entre barris.

Volem que els nostres barris es parlin, es toquin, convisquin. Especialment a la zona nord de la ciutat, més amunt d'on les vies encara són una cicatriu profunda.

La meva prioritat, doncs, serà desenvolupar un programa d'intervenció integral, al territori que conforma el Samontà, des de la Torrassa fins a Pubilla Cases.

Un espai que representa el 16% del nostre territori i on viuen el 50% dels nostres veïns i veïnes.

Antoni, Pilar, construirem aliances amb Cornellà i Esplugues per tal d'actuar de manera coordinada.

Alcalde Collboni, sumarem a la ciutat de Barcelona en aquesta oportunitat de regeneració urbana.

Volem que l'arribada del nou Clínic, sigui també una oportunitat per al nostre territori.

La primera reivindicació al futur govern de la Generalitat serà la millora integral i l'ampliació de la Creu Roja, perquè la nostra gent no hagi d'esperar l'arribada del nou Clínic per rebre atenció sanitària de qualitat.

Una altra de les principals preocupacions de les famílies és l'habitatge. Una llar digna fa possible nous projectes de vida.

Tenim un parc d'habitatges envellit. El 87% es va construir durant el franquisme i té més de 50 anys. Som una ciutat compacta, no ens sobra l'espai i cal pensar-lo de forma global.

Hem d'apostar per la rehabilitació i la dignificació de l'habitatge. Aquest serà un dels grans eixos del primer Pla d'habitatge de L'Hospitalet.

El segon gran repte és afrontar la situació d'emergència climàtica. Cal fer servir totes les eines, per tal de mitigar els seus efectes i garantir que aques-

ta nova realitat no generi més desigualtats.

Els objectius com a ciutat són clars: assolir la neutralitat en carboni prevista per al 2050 a la Unió Europea.

Hem de transformar la ciutat per convertir les grans avingudes, en bulevards verds i moderns, espais del segle XXI, que comuniquen els barris i que fan ciutat.

Volem una ciutat que convidi a recórrer-la a peu.

Perquè passejar és un fet revolucionari. És la conquesta absoluta de l'espai públic per fer-lo nostre.

El meu objectiu és que cada família disposi d'un espai de proximitat verd i saludable a menys de cinc minuts de casa seva.

El tercer repte és la ciutat dels 15 minuts, on cada barri funcioni com una petita ciutat. Això vol dir equipaments i serveis públics de primera qualitat a prop de casa.

Els parcs, les places, els carrers i els equipaments municipals han de ser el cor de la nostra ciutat, el lloc de trobada dels nostres ciutadans i ciutadanes.

És essencial garantir que els espais de proximitat siguin segurs, accessibles i acollidors per a tothom, independentment de la seva edat, gènere o condició social.

Cal una ciutat menys dura, una ciutat que inclogui totes les mirades, una ciutat on el comerç i els mercats siguin claus per tenir uns barris vius.

Hem de garantir un sistema educatiu, un accés a la cultura, a la participació ciutadana i a l'economia urbana, amb un enfocament inclusiu pensat per a totes les edats.

L'educació ha de ser el gran pilar on comença a construir-se una societat democràtica, justa i igualitària.

Em comprometo a posar en marxa un pla de xoc per diagnosticar, mantenir i millorar els equipaments municipals, prioritzant les escoles i el seu manteniment.

La qualitat del benestar d'una societat es mesura per com tracta la seva infància, els seus joves i la seva gent gran. I volem ser referents en aquest model.

El 2025 la nostra ciutat farà 100 anys. Un centenari d'acollida i convivència entre veïns i veïnes.

Hoy me comprometo como alcalde a mantener en

la agenda política la convivencia y la seguridad como una de las máximas prioridades. Este será nuestro cuarto reto.

Sin seguridad, sin prevención y sin un espacio público en buen estado, la convivencia se resiente.

Los derechos y las libertades que generan igualdad sólo están garantizados si nos mantenemos firmes en nuestras políticas de seguridad.

La mediación comunitaria, de la que esta ciudad es pionera, ha de ser nuestro mejor sensor para conocer y prevenir conductas incívicas sobre todo en las comunidades de vecinos.

Pero también debemos ser firmes y reclamar reformas legales y más recursos para luchar contra la multirreincidencia y las okupaciones mafiosas.

Y este gobierno pondrá todos los recursos para que nuestra Guardia Urbana, en esa primera línea de acción, garantice la convivencia en la ciudad.

Inspector jefe, tendréis, por tanto, una nueva comisaría, tan necesaria para vosotros y para la ciudadanía de L'Hospitalet. Será una comisaría adaptada a las necesidades de los nuevos tiempos. Es una deuda histórica que esta ciudad necesita saldar.

Porque hablar de políticas de seguridad con firmeza, desde la izquierda, garantiza los derechos de todos y, lo más importante, aleja los discursos populistas de la extrema derecha, tan peligrosos en estos tiempos.

Precisament des de l'esquerra, abordarem el cinquè repte: volem ser la ciutat del coneixement i la creativitat.

Cal generar un model de ciutat on la ciència, la tecnologia i la creativitat es converteixin en pilars fonamentals pel desenvolupament econòmic local, com és, el BioClúster d'Innovació i Salut.

L'activitat de la Universitat de Barcelona, l'Hospital Universitari de Bellvitge, l'ICO i l'IDIBELL són un exemple del potencial de L'Hospitalet per esdevenir una ciutat del coneixement.

El Districte Cultural amb la presència d'artesans, petits creadors i l'arribada d'artistes com la Rosalía, és un altre motor de creativitat i desenvolupament econòmic.

Com també ho és l'economia digital que impulsa el projecte de transformació des de L'Hospitalet 6.0.

Tots aquests reptes, no els podem assolir solament des del govern de la ciutat.

Vull implicar en aquest projecte tots els treballadors i les treballadores d'aquest Ajuntament i agrair el seu compromís per oferir els millors serveis públics als nostres veïns i veïnes.

Manu, Judith, Antonio, Maria, moltes gràcies a vosaltres també i a tota la resta del personal que avui feu possible que tot funcioni. Persones com vosaltres, de vegades anònimes, sou les que feu que cada dia la nostra ciutat continuï caminant. Vosaltres sou la cara visible de l'Ajuntament quan la ciutadania acudeix a qualsevol dependència municipal.

També vull teixir aliances amb les forces polítiques que us estimeu la ciutat, amb les nostres entitats, amb el teixit empresarial i els sindicats i, sens dubte, amb la ciutadania.

L'experiència ens diu que quan sumem des de l'esquerra, la vida dels nostres ciutadans millora.

Per tant, mà estesa per parlar, per discutir, per reflexionar i per dibuixar una ciutat des d'una mirada molt ampla.

Hem de ser capaços d'enviar un missatge a la ciutadania, coherent amb el que defensem, amb les nostres idees, però un missatge de suma d'esforços i d'il·lusions compartides per una ciutat millor.

És el que esperen de nosaltres aquí fora i no els podem decebre.

Us convido, doncs, a formar part d'aquesta aventura apassionant que és L'Hospitalet. Vull reivindicar la nostra identitat.

Defenso la ciutat de les fàbriques del tèxtil, que ens recorden la nostra història, i defenso una ciutat moderna, la dels premis Pritzker que ens donen la benvinguda des de la Granvia.

Defenso la banda sonora del DJ Amable, la de l'Antonio Orozco, la del Dani Flaco o dels petits talents que aprenen a la nostra Escola Municipal de Música.

Defenso la passió de la nostra Cofradía 15+1 i defenso la gent del foc i els castellers, els gegants i els trabucaires.

Defenso el color de les hermandades rocieras i de les corals, del Perú Ritmos y Costumbres i dels iftars en germanor els dies del ramadà.

Defenso la ciutat digital que mira al futur i es preocupa que la nostra gent gran no quedi enrere.

Defenso la ciutat dels murals de l'Uri, del Garbi KW o de la Irene López.

Defiendo la autenticidad de una ciudad que se resiste a que otros nos escriban su historia. Esta es nuestra historia y queremos seguir escribiéndola todos y todas juntos.

¡Muchas gracias!